

“...Έρχου και ίδε...”

/ Υπόθεση Μονής Βατοπαιδίου

Αξιότιμε κύριε διευθυντά

Στα πλαίσια της συνεχιζόμενης δικαστικής έρευνας για την ανεύρεση και καταλογισμό τυχόν πολιτικών και ποινικών ευθυνών για την πολύκροτη υπόθεση της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου, η οποία προβληματίζει και πιθανόν σκανδαλίζει, επί μια και πλέον διετία, μια μεγάλη μερίδα του χριστεπώνυμου πληρώματος της Εκκλησίας μας, επιτρέψτε μας μιας κατά το δυνατόν επιγραμματικής αναδρομής δέκα επτά ετών, ως απλών προσκυνητών του Αγίου Όρους και ιδιαίτερα της περί ου ο λόγος Ιεράς Μονής όπου εγκαταβιούν οι πνευματικοί μας.

Μάρτιος 1993, Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, όταν για πρώτη φορά πατούσαμε το πόδι μας στον Βατοπαιδινό αρσανά, μαζί με άλλα δέκα πέντε άτομα περίπου, με συναισθήματα περισσότερο περιηγητών παρά προσκυνητών. Βρεθήκαμε ανάμεσα σε τριάντα περίπου πατέρες οι οποίοι, ζώντας μέσα σε ένα υπό κατάρρευση σύνθετο κτιριακό συγκρότημα δομημένης έκτασης 35.000 τ.μ. περίπου, προσπαθούσαν να δώσουν και πάλι στη Μονή την, από την αδυσώπητη φθορά του χρόνου, απωλεσθείσα λαμπρότητά της. **Αντιμετωπίζοντας απίστευτες και πολλές φορές ανυπέβλητες δυσκολίες και μη υπολειπόμενοι των λοιπών πνευματικών τους καθηκόντων, μέσα από τις μακροσκελείς ακολουθίες**

και την πιστή τήρηση του τυπικού, μας αγκάλιασαν και μας έδωσαν από την πρώτη στιγμή μια αχνή οσμή της Ορθόδοξης παράδοσης, η οποία, κατά την ταπεινή μας γνώμη, στην κοσμική Εκκλησία έχει ολίγον θαμπώσει, ευτυχώς όχι παντού. [\(περισσότερα...\)](#)